

нито с човек, нито с белия лист – тайните на вътрешния си мир. Но в литературното му творчество, в избора на тематика, проблематика, персонаж, се натрапва интересът му към нездравото, неестественото, извънмерното не само в психически и нравствен, а и в чисто физически смисъл. Тук ще споделя с вас някои цифрови данни. В произведенията на Димов има:

- 36 герои с професия, свързана с биологията и медицината,
- от тях 25 са лекари, 5 аптекари, 6 – с други специалности (агрономи, анатоми, ботаници),
- главни герои на произведенията са 6 лекари и 2 анатоми; второстепенни – 7, епизодични – 15.

Тук би било интересно да се съпоставят тези цифри с общия брой на Димовия персонаж и техните професии. Не успях да извърша тази статистическа справка, но впечатленията ми са, че медиците ще имат сериозно числено превъзходство.

Освен това по страниците на Димовите произведения има твърде много болни хора:

- 37 герои боледуват от 25 болести,
- отделно са споменати 5 болести, характерни за група хора (раса, нация, професия).

Изброени, всички тези 30 болести, като някои от тях се повтарят многократно, представляват един ужасен медицински каталог: рак, ревматизъм, гангрена, рахит, подагра, малария, дизентерия, тифус, холера, туберкулоза, петнист тиф, дифтерит, скорбут, проказа, парализа, алкохолизъм, наркомания, лудост... !!!

Най-сериозно място във фабулното развитие заемат епидемията от петнист тиф в Пеня Ронда, наркоманията на Фани Хорн, туберкулозата на Ани в разказа „Карнавал“, алкохолизмът на Борис, лудостта на Мария. В основата на разказа „Карнавал“ все пак не е болестта на Ани, а душевните терзания на д-р Х, разкъсван от противоречията между погнусата от болното тяло на героинята – „разкошен плод, прояден от червеи“ – продиктувана от съзнанието му и магнетичното привличане на близката смърт. излязло от тъмните дълбини на подсъзнанието. Фабулата се базира на теорията на д-р Фройд, един тогава още млад виенски психиатър. за ролята на подсъзнанието „мръсната тиня на подсъзнанието. в която любовта и смъртта, нежното състрадание се преплитат тъй отвратително със смъртта“, но не толкова от медицинска гледна точка, отколкото от философска.

Хирургическите интервенции и манипулации в творбите на Димов са най-малко – само 3, и то бегло споменати, за разлика от подробното и чисто професионално описание на упражненията по анатомия на студентите от „Тютюн“. Тук текстът е съзнателно